

ภาคผนวก ฅ

บทสัมภาษณ์สมาชิกชมรมผู้สูงอายุ กรรมการชมรมผู้สูงอายุและ
ปลัดหรือเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทสัมภาษณ์สมาชิกชมรมผู้สูงอายุ กรรมการชมรมผู้สูงอายุและ เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลุ่มที่ 1 สมาชิกชมรมผู้สูงอายุ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1

อายุ 77 ปี ประกอบอาชีพชาวไร่ ชาวนา ทำงานปตท.มาก่อนเกษียณ หลังจากการเกษียณมาเข้าเป็นสมาชิกชมรม ปัจจุบันไม่ได้ทำงาน ลูกหลานดูแล แต่งงานแล้ว มีลูก 4 คน หญิง 3 ชาย 1 คน

เคยเป็นประธานชมรม 2 สมัย ๆ ละ 2 ปี มีการประชุมเดือนละ 1 ครั้ง สมาชิกชมรมมีประมาณ 300-500 คน กิจกรรมที่ทำ เช่น การออกกำลังกาย แอโรบิค ร้องเพลง ดูงานหรือไปไหว้พระ ปีละ 1-2 ครั้ง ปัญหาอุปสรรค ไม่มีค่อนข้างราบรื่น สมาชิกให้ความร่วมมือ กรรมการให้ความร่วมมือ มีงบประมาณให้ โดยอบต.สนับสนุน (ก่อนหน้านั้น รพ.ก่อตั้ง ต่อมาย้ายมาอบต.มาใช้สถานที่ของอบต.) ปัจจุบัน รพ.ไม่ได้มาดูแลเป็นที่ของอบต.

ปัจจุบันเป็นสมาชิกของชมรม ในฐานะสมาชิก ปัจจุบันชมรมมีกิจกรรม เช่น การออกกำลังกาย พบปะสังสรรค์ ร้องเพลง วิทยากรมาพูด พระมาเทศน์เดือนละครั้ง กิจกรรมทุกวันพุธ 7.30-12.00 น. อาหารอบต. จะสนับสนุน มีสมาชิกเพิ่มขึ้น คนที่เป็นสมาชิกจะเป็นอสม. กลุ่มสตรี เพื่อนช่วยเพื่อน เป็นสมาชิกไม่เหงา กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เองงบประมาณ สปสช. มาช่วย หัวละ 70 บาท ต่อการร่วมตัวแต่ละครั้ง วิทยากรที่มาพูดเรื่องสุขภาพ พยาบาล การดูแลสุขภาพ วิธีการออกกำลังกาย

ความเข้มแข็งดูจาก การจับกลุ่มช่วยกัน และ ความสามัคคีของสมาชิก ปัจจุบันมีกิจกรรมเดือนละ 4 ครั้ง การเข้ามาเพราะรักชมรม มีเพื่อน มีลูกมาส่ง ครอบครัวสนับสนุน เพราะพ่อแม่จะได้ไม่เหงา นอกจากนั้น มาเรียนที่โรงเรียนผู้สูงอายุด้วย เรียนประมาณ 3 เดือน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง รร.จะสอนทำวิชาชีพ ให้ความรู้ ออกกำลังกาย มีวิทยากรมาสอน อบต.เป็นเจ้าของ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2

อายุ 74 ปี ก่อนหน้าเกษียณค้าขาย หลังเกษียณเป็นแม่บ้าน สามิตายแล้ว ลูกดูแล มีลูก 2 คน ชมรม มีรองประธาน เจริญฤติก เลขานุการ นายทะเบียน ผช.เจริญฤติก กรรมการทั้งหมด 16 คน มีตารางกิจกรรม เช่น แอโรบิค ยางยืด คาราโอเกะ พระมาเทศน์ บางครั้งต้องดูครุฑด้วย ประชุมเดือนละครั้ง และจะรับประทานอาหารร่วมกัน กำลังคิดจะทำพบเหรียญโยนทาน มีกลองยาว เอาเงินที่ได้มาไปช่วยเหลือคนป่วยไข้ เยี่ยมสมาชิก (จิตอาสาเพื่อนช่วยเพื่อน)

ความเข้มแข็ง ได้แก่ ความสามัคคี การทำงานของกรรมการ ความเอื้ออาทร ปรีกษา พุดคุยกัน สมาชิกมีส่วนร่วม มาแล้วมีความสุข บางคนอยู่คนเดียวเหงา ได้กินข้าวร่วมกัน มีกำลังใจ กำลังกาย ออก

กำลังด้วย สุขภาพจิต กายสมบูรณ์แข็งแรง ปัญหาอุปสรรคเช่น ความไม่เข้าใจกัน บางคนทำไม่ถูก (กรรมการและสมาชิก) เช่น บางครั้งเชิญคนมาบรรยาย ก็มาพูดว่า ฉันรู้แล้ว วิธีการแก้ไข ก็เฉย ถ้าไม่ชอบเราก็เปลี่ยน ส่วนใหญ่สมาชิกชอบความสนุก ส่งเสริมอาชีพก็ชอบ เช่น ผ้ามัดย้อม แต่ไม่มีทุน ทุนไม่ได้ มีสอบถามสมาชิกว่ากิจกรรมต้องการอะไร แต่ส่วนใหญ่เมื่อถามจะบอกว่าแล้วแต่ นอกจากนั้นมีการละเล่น ฟีกสมอง เช่น เล่นเกมส์ สร้างเครือข่ายศึกษาดูงานปีละ 1 ครั้ง (งบประมาณจาก สปสช.) ปีที่แล้วไปอยุธยา ลพบุรี อุทัยธานี ไปดูไม่เหมือนตรงที่ว่าความพร้อม เรามีคนประสานงานมาก มีความรู้ ปัญหาของเรา เช่น ประสานงานกับส่วนกลาง อำเภอ จังหวัด บางครั้งของงบประมาณ เงินที่ได้ไปเยี่ยม สนับสนุน เป็นค่ารักษาพยาบาล

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3

สำหรับชมรมของเทศบาลเราได้รับการสนับสนุนมาเมื่อไม่นานโดย วันที่ 24 พฤศจิกายนปีนี้จะครบ 2 ปี แต่การดำเนินการมีความก้าวหน้าไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนสมาชิกหรือความร่วมมือของคนในชุมชน เป็นสมาชิกชมรม/หน่วยงานอื่น ๆ ด้วย เช่น ชมรมลูกค้า ธกส. ผู้กู้ ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง กิจกรรมที่ชมรมจัดต่อปีมีความถี่สัปดาห์ละสามวัน ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรม ชีวิตประจำวันเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ซึ่งได้รับการตอบรับดีมากส่งเสริมอาชีพ การเกษตร นันทนาการ เข้าร่วมกิจกรรมเกือบทุกครั้ง ถ้าไม่ติดขัดอะไรก็มาตลอด หากเข้าร่วมบ้างไม่เข้าร่วมบ้างเพราะติดงาน (ทำสวน ทำไร่) การที่เป็นสมาชิกของชมรม มีประโยชน์ให้เงินสนับสนุนเมื่อมีการเสียชีวิต จะมีเงินให้หนึ่งหมื่นบาท มีกิจกรรมให้ทำ ไม่คิดจะลาออกจากการเป็นสมาชิกชมรมเพราะมีกิจกรรม และมีเงินสนับสนุนเมื่อเสียชีวิตให้กับทายาท จะแนะนำให้คนอื่น ๆ มาเป็นสมาชิกชมรมด้วย มีบทบาทในการช่วยเหลืองานของชมรม เช่น แสดงความเห็นและเสนอแนะการจัดกิจกรรม ความสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ที่เป็นสมาชิกชมรมดี ช่วยเหลือกันกันดี การจัดกิจกรรมของชมรมจัดได้ตรงความต้องการของชุมชน ข้อเสนอแนะต่อกรรมการชมรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของชมรม มีการเสนอแนะและประชุมที่เทศบาล แล้วก็ได้รับการสนับสนุนจากเทศบาล การทำงานของคณะกรรมการชมรมในปัจจุบันดี มีการจัดกิจกรรมตลอด และในหมู่บ้านก็ร่วมมือกันดี ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการทำงานของคณะกรรมการชมรม เช่น อยากให้มีศูนย์การเรียนรู้หรือเป็นสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรม ร่วมจัดกิจกรรมอยู่ตรงนั้น มีสถานที่ชัดเจน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4

ไม่ได้เป็นสมาชิกชมรม/หน่วยงานอื่นๆ กิจกรรมที่ชมรมจัดต่อปีมีความถี่ 3 วัน / สัปดาห์ ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมประเภทอาชีพ ชีวิต เทคโนโลยี ส่วนใหญ่ก็เรียนกับการใช้ชีวิต เรียนด้านทั่วไป เช่นอาทิตย์ก่อนเรียนการใช้ Line ในการสื่อสารในการติดต่อกับกิจกรรมชมรม ก็มีผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งได้คอมพิวเตอร์มาจากส่วนกลาง มาช่วยสอนให้ ใครมีของอะไรก็เอามาขายในไลน์ และยังมีกลุ่มพวกแม่บ้าน มาให้ความรู้ด้านทอผ้าไหม ถ้าไม่ติดขัดอะไรก็มาตลอด ไม่ค่อยมีใครขาดนะถ้าไม่ติดงานอะไร ให้ความ

ร่วมมือดี ประมาณ 70 - 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป คนที่มาร่วมนะ ต่อให้ไม่วางก็จะบอกกันก่อน หากไม่เข้าร่วมบ้างเพราะเหตุติดทำสวน ทำไร่ ทำนา ใส่ปุ๋ย เป็นสมาชิกของชมรม (มีประโยชน์กับท่านอย่างไร) มีสิทธิ์ที่จะกู้เงินทางการ รายละเอียด 30,000 บาท โดยทำเป็นโครงการ และมีการค้ำประกัน จากผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ โดยเป็นการส่งเสริมอาชีพ ไม่คิดจะลาออกจากการเป็นสมาชิกชมรม ค่าสมัครไม่ได้มากแค่ 170 บาท แต่ก็มีช่วยเหลือไปแล้วหลายรายในตอนนี้นี้ จะแนะนำให้คนอื่น ๆ มาเป็นสมาชิกชมรม จะมีตัวแทนหมู่บ้านหมู่บ้านละ 2 คน รวม 22 หมู่บ้าน เวลาไปแจกเบี้ยยังชีพ ก็จะมีกรรมการไปนั่งประชาสัมพันธ์ที่เทศบาล บทบาทในการช่วยเหลืองานของชมรม เช่น มีอาหารให้กินมีอะไรก็ช่วยๆ กัน เหมือนพุงนี้ก็จะเอามะละกอไปช่วยซัก 4- 5 ลูก 4 -5 ถูๆ ปุ๋ย ทำแบบเราไม่ได้คิดอะไร ความสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ที่เป็นสมาชิกชมรมดี ช่วยกัน ให้ความร่วมมือดี แต่ก่อนขับรถไปบอกกัน แต่ตอนนี้ก็ใช้ Line การจัดกิจกรรมของชมรมในปัจจุบันดี ทำให้ได้เจอกัน อยากให้กรรมการขอจัดตั้งอาคารสำหรับการออกกำลังกาย เพราะตอนนี้ไม่มี มันเป็นรอยต่อของเขตเทศบาล การทำงานของคณะกรรมการชมรมในปัจจุบันทำงานดี มีกิจกรรมตลอด ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการทำงานของคณะกรรมการชมรมในอนาคตอยากให้มีการประชุมเสนอความเห็นในการจัดกิจกรรมบ่อย ๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5

ปกติทำกิจกรรมทุกพฤหัสบดี ศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ สวัสดิการต่าง ๆ เราช่วยเหลือตนเอง แต่ถ้าหากมีการประชุม หรือว่ามีการจัดกิจกรรมแต่ละอย่าง เช่น การเรียนรู้เรื่องอาชีพ หรือเรียนรู้กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ กิจกรรมนอกเหนือจากประจำ

ด้านสภาพแวดล้อม เราจะขอจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ถ้าพูดรวมๆ ปัญหาเรื่องการเดินทาง ต้องอาศัยลูกหลาน ตอนแข็งแรงไม่มีร่วมเพราะมีการกิจ พออยู่ในสภาพช่วยเหลือตนเองไม่ได้ จะมาทำกิจกรรม ดังนั้น ถ้ามีรถรับส่งจะดี หน่วยงานควรมาช่วย แต่ยังไม่ทั่วถึง ปกติ เราช่วยกันเองก่อน ดังนั้นพวกแข็งแรงมาออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ ลดการเจ็บป่วย ลดภาระของทางราชการด้วย

กลไกการบริหารจัดการ อันนี้หน่วยงานภาครัฐสำคัญมาก รพ. สาขา รพสต. ต้องแนะนำผู้สูงอายุให้มาออกกำลังกาย ให้มาดูแลสุขภาพตนเอง กำหนด ผู้ใหญ่บ้านต้องช่วย รวมทั้งการจัดสวัสดิการทำให้บ้านสะอาด น่าอยู่ ให้อายุยืน ให้อายุยืน จริยธรรม ชมรมเราสนับสนุนอยู่ ภาครัฐต้องให้ความสำคัญด้วย ไม่ใช่ให้เราทำอยู่คนเดียว

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6

ไม่ได้เป็นสมาชิกชมรม/หน่วยงานอื่น กิจกรรมที่ชมรมจัดต่อปีมีความถี่ วันจันทร์ พุธ ศุกร์ ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมประเภทด้านอาชีพ การใช้ชีวิต เทคโนโลยี เข้าร่วมกิจกรรม ขาดบ้าง ไปเข้าบ้าง ถ้าติดงาน ไม่เข้าร่วมบ้างเพราะต้องเลี้ยงหลานบางครั้ง บางวัน การที่เป็นสมาชิกของชมรม มีประโยชน์ได้ มีกิจกรรมทำ ได้ร้องเพลง ได้ออกกำลังกาย ได้เจอเพื่อนฝูง ไม่คิดจะลาออกจากการเป็นสมาชิกชมรม มี

กิจกรรมให้ทำ อยากเรียนรู้ เขาสอนใช้ไลน์ตอนนี้ แต่ยังไม่เป็น ได้อ่าน ได้ดูอะไรไปเรื่อย จะแนะนำ
อยากให้เพื่อนในหมู่บ้านมาทำกิจกรรมร่วมกัน มีบทบาทในการช่วยเหลืองานของชมรม เช่น ทำอาหาร
ช่วยเหลือวัตถุดิบ ในการทำอาหาร ความสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ที่เป็นสมาชิกชมรม รู้จักกันหมดตำบล
เดียวกัน การจัดกิจกรรมของชมรมในปัจจุบัน สนุกได้เต้น ได้ร้อง เพื่อนอีกหมู่บ้านเต้นออกกำลังจน
เหนื่อย จะเสนอแนะต่อกรรมการชมรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของชมรม โดยอยากให้จัดกิจกรรมตลอด
แบบนี้ การทำงานของคณะกรรมการชมรมในปัจจุบันดี ทำงานแค่ปีเดียวแต่มีกิจกรรมให้ร่วมตลอด
ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการทำงานของคณะกรรมการชมรมในอนาคต อยากให้ส่งเสริมอาชีพ เช่น ทอ
ผ้า ก่อนหน้านี้ก็เคยมีมาสอนแล้ว มาสอนทำลายผ้าก็น่าสนใจ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 7

ไม่ได้เป็นสมาชิกชมรม/หน่วยงานอื่น ๆ กิจกรรมที่ชมรมจัดต่อปีมีความถี่ทุกสัปดาห์ ส่วนใหญ่
จะเป็นกิจกรรมประเภทออกกำลังกาย ร้องเพลงไทย ฟ้อนรำ เข้าร่วมกิจกรรมไม่ทุกครั้ง ไม่เข้าร่วม
เพราะ งานที่ลูกค้าสั่งทอผ้าเยอะ เป็นสมาชิกของชมรม (มีประโยชน์กับท่านอย่างไร) ได้ชวนกันมาพูดคุย
กัน ทำกิจกรรม และได้ค่ามาปนกิจศพ ไม่คิดจะลาออกจากการเป็นสมาชิกชมรม เพราะได้ทำกิจกรรม
ตลอด จะแนะนำให้คนอื่น ๆ มาเป็นสมาชิกชมรมก็ชวนกันสมัคร เพราะอยู่ต่างบ้านกัน จะได้ไปเข้าร่วม
ทำกิจกรรมร่วมกัน บทบาทในการช่วยเหลืองานของชมรมส่วนใหญ่ก็ทำอาหาร ความสัมพันธ์กับเพื่อนๆ
ที่เป็นสมาชิกชมรม รู้จักกันสนิทกันดีอยู่ตำบลเดียวกันอยู่แล้ว เป็นเพื่อนกันหมด การจัดกิจกรรมของ
ชมรมในปัจจุบันดี มีประชุม มีเรียนอาชีพ มีสอนทอผ้า มีคุยกันเรื่องลายทอผ้า จะเสนอแนะต่อกรรมการ
ชมรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของชมรม อยากให้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับอาชีพ การทำงานของคณะกรรมการ
ชมรมในปัจจุบัน จัดบ่อยไป งานทอผ้า ทอลาย ที่ต้องทำให้ลูกค้ามันเยอะ ก็ติดงานของตัวเองที่รับไว้
ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการทำงานของคณะกรรมการชมรมในอนาคต อยากให้สอนด้านอาชีพทอผ้า
เพิ่มความรู้ ก่อนหน้าก็เคยมีนิสิตที่จบจากราชภัฏมาช่วยสอน คนที่สนใจก็ดี อยากทำลายและการผสมสี
การทอนี้เป็นอยู่แล้ว ขาดแค่เทคนิคการใส่สี

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8

ผู้สูงอายุเป็นสมาชิก ทำมานานแล้ว แต่ก่อนของงบประมาณจากอบต. เช่น ออกกำลังกาย
ทำอาหารเลี้ยง หลังๆ มามีระเบียบ ถ้าจัดไม่ถูกต้องตามระเบียบ จะรับงบประมาณไม่ได้ พอตีว่าเรื่อง
ระเบียบหากไม่ถูกต้องตามกฎหมายไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณได้ เขาบอกว่าต้องมีหน่วยราชการ
รับรอง เลยถาม อบต.รับรองได้มั้ย เขาบอกไม่ได้ พอให้น้องเขาถาม พมจ. เขาไม่รับรอง ผมก็ไม่ทราบ
เหมือนกัน พอตีมีน้องอีกคน มีผู้สูงอายุครูเกษียณ เก่ง ให้ไปจด แนะนำ เขาประสานกับระดับประเทศ ทำ
เรื่องไปหมดไป ส่งไป 4 ตำบล ที่อื่นฝากเป็น 6 ที่ ประสานแล้ว ทางโน้นรับเรื่องแล้ว รอใบประกาศ ที่จัด
เรียบร้อยแล้ว ตอนนี้ออกเอกสารอย่างเดียว รอเอกสารทางการเพื่อมาขอเงินจากท้องถิ่น จะได้ภายในเดือนสอง

เดือนนี้ ผมส่งไปสามเดือนแล้ว แรกเริ่ม ชมรมเกิดจากการรวมตัวกัน เกิดมานานแล้ว มีสมาชิก จัดตั้งรูป
กรรมการ มีประธาน เลขานุการ ที่มาประชุม เทร็ดัญญิกไม่มาวันนี้ และสมาชิกอีก 2 ท่าน

ผมทำมาเป็น 10 ปีแล้ว นานแล้ว กิจกรรมก็ยังคงดำเนินการอยู่ แต่ก่อนเราขอเงินท้องถิ่น แต่กำลัง
ทำให้เป็นทางการ กิจกรรมที่ผ่านมาเรา เช่น อังคารที่ 2 ของเดือน ผู้สูงอายุมารับยา เดือนละครึ่ง เช่น ยา
เบาหวาน ความดัน ผู้สูงอายุทั้งหมด 294 คน มีทั้งชายและหญิง แต่เป็นสมาชิก (ชื่ออยู่ตัวอยู่ และมา
จากที่อื่น) แต่เป็นสมาชิกร้อยกว่าคนที่เหลือไม่สะดวก เขาจะถามเป็นสมาชิกแล้วได้อะไร คนที่เป็น
สมาชิกคืออสม. หรือ อสม.ไปหาไปชวนมา คนที่ไม่มา เช่น การเดินทางไม่สะดวก ส่วนใหญ่ เลี้ยงหลาน
ไม่มีเวลามา สมาชิกอายุ 60 ปีขึ้นไป ไม่มีสมาชิกที่อายุน้อยกว่า 60 ปี กิจกรรมนอกจากการรับยาแล้ว ทุก
ๆ อังคารที่ 2 ของเดือน สำหรับโรคเรื้อรังแล้ว กิจกรรมอื่น ๆ บางทีก็ออกกำลังกาย นิดๆ หน่อยๆ ทำ
เยอะไม่ได้ ขาไม่ค่อยดี ถือศีล เราจะร่วมกับอำเภอ เช่น วันแม่ ถือศีลเป็นพระราชกุศล ไปร่วมประชุม
ใหญ่ของอำเภอ ชมรมใหญ่จะจัดกิจกรรมแล้วเราไปร่วม เขาจะเวียนไปตามวัด โดยสมาชิกไปร่วมด้วยกับ
อำเภอ คนเข้าไปเป็นวิทยากร คือ อนามัย โรงพยาบาล มีเรื่องสุขภาพและเรื่องศาสนา มีงานมหกรรม
แต่ปีที่แล้ว คือ ปี 60 ไม่ได้จัด เดิมที่มีประกวดร้องเพลง ออกกำลังกาย ประกวดผู้สูงอายุสุขภาพดี อบต.
จะทำหน้าที่สนับสนุนโรงพยาบาล จะได้ไม่ซ้ำซ้อน ที่นี้เขาทำเต็มที่ เราให้คนที่มีความรู้โดยตรงทำไป
เราคอยช่วยเหลือ พอเริ่มมีข้อจำกัด กลุ่มต้องไปขึ้นทะเบียน เราจะส่งเสริม อสม.

ถ้าใครเป็นอาสาสมัครแล้ว มักจะเข้ามาร่วมกิจกรรมของชมรมด้วย การเลือกประธาน ส่วนใหญ่
วันประชุม เป็นอสม.กันหมด ก็ถามว่าใครจะเหมาะสม ได้จากเสียงส่วนใหญ่ ประธานมาตั้งรองประธาน
เลขานุการ เทร็ดัญญิก ที่นี้ 4 ตำบลการทำงานของชมรมเหมือนกัน เดิมทีเข้าใจว่าชมรมรวมกันเท่านั้น
ตอนหลังพอต้องมีหน่วยงานราชการรับรองก็เลยติดขัดมีปัญหา

ในฐานะสมาชิก สนทนกัน ทำงานร่วมกันตลอด มีการประชุมเดือนละครึ่งเป็นอย่างน้อย ก็
ปรึกษาหารือเรื่องกิจกรรมที่จะทำให้สมาชิก ส่วนใหญ่เป็นอสม. ไข้เวที่นี้ประชุมไปเลย ทำให้อสม. ที่อายุ
น้อยกว่าจะรับทราบไปด้วย เช่น เดือนนี้จะไปเยี่ยมใคร เขาจะรู้ว่าต้องไปเยี่ยม มีการอบรม care
giver โดยเอมาจากอสม. แล้วมาดูแลผู้สูงอายุตามบ้าน ไข้เวที่นี้คุยกันอยู่แล้ว

กิจกรรมที่ทำอยู่ เช่น เรื่องสุขภาพ ไปถือนศีล ควรเพิ่มกิจกรรมอะไร ปี 64 จะมีผู้สูงอายุมากขึ้น
ทุกปี กิจกรรมต้องมากขึ้น ประโยชน์ของการมาอยู่ชมรม คือ ได้ช่วยเหลือผู้สูงอายุและชุมชน กิจกรรมที่
มีอยู่ก็มาก เพราะมีหน่วยงานอื่น ๆ มาลงแล้ว เช่น ฝึกอาชีพ เนื่องจากกลุ่มนี้อยู่บ้านเลี้ยงหลาน มาหาง่าย
กว่าวัยแรงงาน เช่น ทำการสานตระกร้า เขามาสอน เย็บกระเป๋า นอกจากนั้นยังต้องทำงาน เช่น ทำขนม
ขาย เลี้ยงหลาน แต่ก็เพลินนะมีครูมาสอน ให้ทำไรก็ตาม

สมาชิกมีเข้าๆ ออกๆ ไม่มี มีแต่ตายไป /เสียชีวิต แสดงว่ามาอยู่แล้วมีความสุข ได้มารวมกลุ่ม คุย
กัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ไม่เหงา สบายใจ ภูมิใจ เราทำแล้วไม่คิดมาก ทำอะไรร่วมกัน ไปชวนคนอื่น เขา
มารวมกัน คนที่ไม่เข้า ก็มี มีภาระ เช่น เลี้ยงเด็ก พอเด็กโตหน่อย ก็เข้ามาร่วมชมรม

การเป็นสมาชิกชมรม อยากได้รับการสนับสนุนอะไรจากท้องถิ่น กำนัน รพสต. บ้าง ต้องการสนับสนุนเรื่องงบประมาณ นายกอบต. ช่วยอยู่แล้ว ฝ่ายนายก ใครอยากทำอะไรอยากสนับสนุน ทางนายกอยากสนับสนุน เช่น ไปไหว้พระ สันทนาการ แต่จะไม่ไปดูงานจะเสีย บางส่วนที่พอจะมีเงินเหลือจ้างทำกับข้าว เอาเงินไปไหว้พระ คนที่มาช่วยเราคือ อสม.เขาทราบว่าเราจะทำแบบนี้ ก็พากันไป 1 วัน ผู้สูงอายุสนุก ไปค้ำลำบาก ห่วงบ้าน ห่วงลูก กิจกรรมหลักๆ ของเขา รวมตัวเรื่องสุขภาพส่วนใหญ่คุยกัน แก้เหงา คือมารับรู้ข่าวสารอะไรเกิดขึ้นบ้าง

ทางกำนันเป็นเครือข่าย เช่น เวลาประชาคม ผู้สูงอายุจะไปทำประชาคมหมู่บ้าน เช่น โครงการไทยนิยมยั่งยืน หมู่ละ 3-4 รอบ จะวนๆ กันระหว่างผู้สูงอายุ จะเจอกันทุกเวที วันทำงานไปทำงาน ยกเว้นเสาร์อาทิตย์จะมีคนมากหน่อย ส่วนใหญ่จะคุยกันระหว่างผู้สูงอายุ สำหรับผู้สูงอายุที่มียางก็แบ่งงาน โดยบอกล่วงหน้า เขาจะได้เตรียมตัว จัดแจงเวลาที่มาร่วมกิจกรรม เวลาว่างวันพระ ผู้สูงอายุก็ไปพบกัน วันพระจะต้องไปทำบุญ ถวายทาน สักหน่อยที่เรียบง่าย คนที่เข้าถือนิสัย ตั้งแต่เข้าพรรษา เขาจะไม่อยากขาด อาจต่างจากผู้สูงอายุในเมือง เป็นสังคมสงบสุข

ชมรมยังยืนอยู่ที่สมาชิก ต้องประสาน ทำงานร่วมกัน (หมอ) เรื่องความสามัคคีให้เกียรติกัน (นายก) ทำงานทำคนเดียวไม่ได้ เช่น กศน. มาสอน อบต. เองสนับสนุนการศึกษาหรือสาธารณสุข ก็ไปเติมเต็มจะมากน้อยเป็นน้ำใจ รู้ว่าหน้าที่ของเราคืออะไร ทำงานแบบไม่ซ้ำซ้อน จะประหยัดงบประมาณ ประธานต้องมีภาวะผู้นำ ต้องรู้จะทำอะไร ประสานอย่างไร สื่อ โทรศัพท์ แม้มมีไลน์กลุ่ม (บางคน) แต่ส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์ตามกัน ผ่ากระจายข่าว นอกนั้นเรื่องความสามัคคี ไม่ทะเลาะกัน รักกัน ปัจจุบันมีการตรวจสอบ ต้องไม่ผิดระเบียบ คือทำตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

กลุ่มที่ 2 กรรมการชมรมผู้สูงอายุ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1

สภาพปัญหาอุปสรรค มาตรฐานการจัดกิจกรรม ปัญหาข้อที่ 1 กิจกรรมที่จัดให้น้อย 2. สมาชิกไม่ค่อยให้ความร่วมมือ เพราะไม่มีเวลา และไม่สะดวกในการเดินทาง ในการเข้าร่วมกิจกรรม 3. กิจกรรมบางอย่างไม่เป็นที่ต้องการและไม่เป็นที่พอใจของสมาชิก แนวทางในการจัดกิจกรรม อยากให้มีกิจกรรมมาก ๆ ให้ผู้สูงอายุมาร่วมกิจกรรมมาก ๆ และจะได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ปัญหาสภาพแวดล้อม ข้อ 1. ที่ตั้งห่างไกลจากชุมชน 2. สถานที่คับแคบไม่เพียงพอต่อการรองรับสมาชิก สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ อยากให้มาดูสิ่งที่ไม่พอกับความต้องการได้มั๊ย แนวทาง ควรตั้งศูนย์ในชุมชน จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอ กลุ่มผู้สูงอายุในชมรม อายุ 60-70 และ 70 ขึ้นไป 80 ขึ้นไป ไม่สามารถมาร่วมกิจกรรม ควรมีรถบริการรับส่งครับ ควรจัดกิจกรรมที่เหมาะสม เนื่องจากผู้สูงอายุมีอายุต่างกัน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2

อายุ 68 ปี ค้าขายและรับจ้างมาก่อน หลังเกษียณ ทำงานจิตอาสา 10 กว่าปีแล้ว แต่งงานมีลูก 3 คน ลูกดูแล รายได้จากอสม. เบี้ยยังชีพ ปัจจุบันเป็นที่ปรึกษาชมรมทำหน้าที่ให้คำปรึกษาความเห็นคือ ชมรมเข้มแข็งพอสมควร สมาชิกมีทั้งดีและไม่ดี ดีคือช่วยเหลือทุกอย่าง บางคนไม่ทำคอยว่าคนอื่น กรรมการจุดเด่นคือ ความสามัคคี ทำอะไรพร้อมใจกัน ไม่ขัดแย้ง คุยกันแล้วจบ ช่วยกันทำงาน เมื่อเจอปัญหาค่อยๆ วางระเบียบขึ้นมา สมาชิกที่หายไปป่วย มาไม่ไหวลูกหลานไม่มาส่ง รายได้น้อยแต่มีค่าใช้จ่ายเวลามา บางคนไม่ได้อยู่กลุ่มเดียวแต่อยู่หลายกลุ่ม ไม่สะดวกก็หยุดไปบ้าง เช่นมาไม่ได้เพราะต้องดูแลหลาน ปรับปรุงหาวิธีการมาช่วยให้มีสวัสดิการมากขึ้น สมาชิก 200 กว่าคน แต่เข้ามีส่วนร่วมจริง ๆ 50-60 คน หากมีกิจกรรมพิเศษจะมามากหน่อย ที่อื่นเข้มแข็งกว่า บางกลุ่มมีข้าราชการเป็นสมาชิก มีความรู้ ประธานมีความสำคัญ ทำหน้าที่กำกับดูแลชมรม ต้องมีฐานะ เสียสละ กรรมการที่เข้ามาเต็มใจช่วย กลุ่มจะเข้มแข็ง แต่ส่วนใหญ่ที่เจอ อยากรักผ่อน เช่น ครู ทหาร ไม่อยากทำ อยากร่วมกิจกรรมอย่างเดียว ผู้บริหารชมรมต้องมองการณ์ไกล มีศักยภาพทำได้ จะทำอะไรต้องใช้เงิน จะติด จะไปขอจากสมาชิกก็ไม่ได้ ไม่มีเงิน พยายามหาสวัสดิการช่วยเหลือ กลุ่มที่เข้มแข็งจะมีกลุ่มอาชีพมาก เช่น ทำสบู่ น้ำยาซักผ้า สินค้าโอท็อป ภาวะเปียบมากไป สมาชิกไม่มา เช่น มาครบก็ครั้ง หากไม่มาหมดสภาพเป็นสมาชิก ทำให้สมาชิกย้ายออกไป ปัจจุบันสมาชิกวิสามนัญปีละ 100 บาท กลุ่มเรามีหลายคนไม่ค่อยมา เพราะสวมหมวกหลายใบ การมีสมาชิกวิสามนัญดี มีคนอายุน้อยมาช่วยจะว่องไว แต่มีงานเยอะอาจทำงานให้เราไม่เต็มที่

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3

เดิมเป็นครูสอนรำ เมื่อกลุ่มแยกตัวมายังไม่เข้มแข็ง เริ่มมาช่วยปีที่ 2 ช่วยเขียนโครงการ พัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุประจำปี ค่าอาหาร วิทยากร หมอ รพ. พระ วางแผนเมนูอาหาร ควรกินอะไรบ้าง กิจกรรม หมุนทุกเดือน ทำเป็นไตรมาส สรุปรายจ่าย และภาพกิจกรรม ชมรมจะเข้มแข็ง 1. หน่วยงานอุดหนุน 2. ผู้สูงอายุเข้าร่วมมีความรัก กรรมการมีทิศทางเดียวกัน มีการวางแผนกิจกรรมผู้เข้าร่วมทำได้ บางที่สมาชิกมีความรู้มากไม่ยอมรับกรรมการ เวลาทำกิจกรรมต้องเอาคนมีใจให้เรา ไม่บังคับ ไม่ต้องง้อมาก ต้องเชื่อมั่นเรา เราจึงทำกิจกรรมสำเร็จ กิจกรรมต้องไม่ซ้ำกับกลุ่มอื่น ๆ จึงจะน่าสนใจ มากขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4

ในการปฏิบัติของชมรม ได้ดำเนินกิจกรรมในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น ส่งเสริมสมาชิกให้ออกกำลังกาย ศึกษาเรียนรู้จากการจัดโครงการ เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้พัฒนา และนำภูมิปัญญามาถ่ายทอดเพื่อเป็นการรักษาวัฒนธรรมและแนวคิดที่มีมาตั้งแต่ครั้งบรรพบุรุษ ไม่ให้สูญหาย ในอนาคตกระตุ้นสมาชิกในการร่วมทำกิจกรรม นอกจากนี้กลไกอื่น เช่น การร่วมมือประสานงาน เช่น อบต. รพสต. โรงเรียน ให้การสนับสนุน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5

คณะกรรมการชมรมมีทั้งหมด 25 คน หน้าทีรองประธาน ช่วยเหลือประธานในงานทุกอย่าง ชมรมผู้สูงอายุ นี้มีสมาชิก 493 คน สมาชิกมี สามัญ 60 ปีขึ้นไป วิสามัญ 55 ปีขึ้นไป แล้วก็เตรียมวิสามัญ 45 ปีขึ้นไป ถึง 55 ปี สมาชิกสูงวัย ต้องเอาเด็ก ๆ มาช่วยงาน เขาช่วยยกโต๊ะเก้าอี้มาด้วยจิตอาสา ส่วนใหญ่เป็นแม่บ้าน เสียค่าสมัคร 100 บาทต่อปีแต่ผู้สูงอายุไม่เสีย เรามีกองทุนพวงหรีด เวลาเจ็บไข้ได้ป่วย หรือเสียชีวิต เราเอาไปช่วยทุกคน ไปเยี่ยมเวลาป่วยครั้งละ 500 บาท แล้วก็เสียชีวิต 10,000 บาทพร้อมพวงหรีด 1 พวง เอาจาก 300 บาททุกคนบริจาคเข้ากองทุนต่อปี ปีละ 300 บาท เราเอาเงินก็ใช้เวลา เสียชีวิต พวงหรีด 500 บาท ส่วนใหญ่เยี่ยมป่วย 500 ก่อน แล้วตาย จะมอบ 10,000 พร้อมหรีดแต่ละคน จะได้ 11,000 บาท เราจะสวดอธิษฐานและมอบเงินอย่างเป็นทางการ และถ่ายภาพเพื่อลงกิจกรรม กิจกรรมเคารพธงชาติ สวดมนต์ บริหารสมอง กรรมการพบสมาชิก บริหารสมองประมาณ ครึ่งชม. ออกกำลังกาย มีการเชิญวิทยากรมา หลากหลาย เช่น ตำรวจ นักกฎหมาย มาจากรพ. สนุกเฮฮาต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับติดต่อใครได้ ส่วนใหญ่วิทยากรจะพูดเรื่องสุขภาพจิต และกาย ให้หัวเราะ ร่าเริง มีความสุข ส่วนผมสอนเต้นรำ ให้เขามีความสุขกายและใจ นอกจากนั้น มีปัญหาอุปสรรคในการทำงาน ปัญหาเรื่องอาหารคือ อด. เขาใช้งบ สปสช. มอบให้เพื่อบริหารจัดการเป็นค่าอาหาร ตอนนี้อยู่หิวละ 50 บาท ต่อครั้ง เดิมได้ 70 บาท ต่อครั้ง ทุก ๆ วันศุกร์เราจะมีค่าอาหารมารับประทาน ปัญหาชมรมเราไม่ได้คิดค่าสมัคร มีแต่รายจ่าย ไม่มีรายได้ ที่อื่นเขามีค่าสมัคร 300-400 บาท ของเราเริ่มต้นมา 30 กว่าปี เราไม่ได้เก็บเลย จะเก็บจะกระไรอยู่ ปัญหาเรื่องรถบริการรับส่ง วันละ 800 บาทจะเอามาจากไหน เมื่อก่อนขออด. ตอนนี้อยู่ไม่ให้ เราใช้วิธีหาเงิน คราวที่แล้ว ทอล์คโชว์ มีการจ้างผู้จัด ได้เงินมา 100,000 บาท เราต้องหา กิจกรรมที่มีรายได้เข้ามา เมื่อก่อนนี้ เริ่มต้น ทำลูกประคบ พวงหรีดขาย แต่พอสมาชิกแก่ลง ก็ไม่มีใครทำ ทำไม่ไหว จะให้มานั่งทำไม่ไหว ผมคิดว่าอะไรทำได้ ก็จะช่วย แผนที่จะทำ เช่น หากจะแข่งโบว์ลิง วัตถุประสงค์การจัดงานเพื่ออะไร พอไปบอก เขาบอกว่าราชการส่งเสริมอยู่แล้ว เลยลำบาก แต่ผมเป็นสมาชิกชมรม อีก 3 ชมรม รวมที่นี้ เป็น 4 เช่น ที่สิริกิติ์ ผมเป็นหัวหน้าฝ่ายกีฬา ชมรมทหารนอกราชการ ผมเป็นรองฯ แต่ชมรมนี้จุดอ่อนคือ จุดขายไม่มี ปี 62 ของทหารนอกราชการผมก็จะทำ ได้ 2 ถึง 3 แส่น ผมจะหาการแข่งขันกอล์ฟ โบว์ลิง ทอล์คโชว์ เช่น จตุพล นาโง่ง พระสมพงษ์ จุดอ่อนคือ ที่นี้ ผมยังไม่ทราบจะทำอย่างไร กำลังพิจารณาอยากเพิ่มเงินสมทบค่าตาย ปีนี้จ่าย 9 ศพ แต่เรามีสมาชิกไม่มาก ประมาณ 370 คน ที่สมัคร ตัวเลข ได้ 80,000 บาทแต่ต้องจ่าย 90,000 บาท ขาดทุน นี่ปัญหาคือการหาเงิน เรามีการหาหรือแสวงหาความต้องการของสมาชิกประจำ เวลาที่มีกิจกรรม จะมีเวลาประธานหรือกรรมการพบสมาชิก เป็นประจำอยู่แล้ว (สำหรับกรรมการจะมีการประชุมกัน 3 เดือน/ครั้ง) ผู้บริหารพบสมาชิกช่วงนั้นทำให้เราได้ทราบความต้องการของสมาชิก เช่น วันนี้ นายอำเภอประสานกับสวนนงนุช พาไปทัศนศึกษาฟรี ผมก็หาเงินบริจาค เช่น จากนักการเมือง เช่น คุณวิโรจน์ ดร.เอ (ลูกของเพื่อน) นี้จะแต่งงานเดือนหน้า แกลุ่ยมมาก พอเขาต้องการอะไร ก็เอามาจัดกิจกรรม เราจะใช้ช่องทางนั้นในการพูดคุย

กับสมาชิก ผมจะเป็นตัวหลัก สำหรับเรื่องเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น เช่น ชมรมพลุตาหลวง ชมรมหนอง
หญ้าน้อย ชมรมวันพุธ (เป็นแค่กลุ่ม) และชมรมรพ.ศิริกิตติ (มีข้าราชการบำนาญมากจึงเข้มแข็ง) อย่างนี้
พวกนี้จะมีเงินเอามาลงให้กับชมรม ทุกคนแยกไปจากชมรมนี้กันหมดเลย การแยกไปเนื่องจาก เขา
กำหนดวัน เขาอยากมาติดสังคม และเรื่องการใกล้บ้าน อยากอยู่กับกลุ่มใกล้บ้าน จุดที่สามคือ ความ
ต้องการของสังคม เช่น อยากได้เป็นประธาน บางคนนั่งรถเข็นให้ลูกมาส่ง เขาต้องการสภาพจิตใจ อยาก
พบเพื่อน ร้องอยากมา แต่พอมานแล้วบ่นไม่ไหว จะเป็นลมก็กลับ อด. เขาก็สนับสนุน เขาช่วยเราดีมาก
เป็นอด.แรกที่เขาเงินปันผลมาให้ค่าอาหาร เมื่อก่อนเอาข้าวกล่องมาทาน อด.เริ่มให้ในปี 53 เพราะเขา
เห็นความสำคัญ กิจกรรมตรงสามารถเอื้ออำนวยให้เขา เขาได้ผลงานด้วย ตอนนี้มีอะไร เขาจะมุ่งมา
ที่นี้ก่อนเลย เช่น การให้ช่วยหาคน คนของเราพร้อมที่จะไป เดียวนี้ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ไม่ค่อยมีบทบาท
บทบาทน้อยลง ทำหน้าที่ด้านการปกครอง แต่เริ่มน้อยลงแล้ว

ความสำเร็จของชมรมผู้สูงอายุเกิดหรืออยู่ที่ปัจจัยใด จะทำให้ชมรมเข้มแข็ง เพราะการมีชมรม
สำคัญ ทำให้ผู้สูงอายุไม่เป็นภาระของลูกหลาน มันจะต้องอยู่ที่การสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ หาก
ภาครัฐไม่ลงมา เช่น การขอรถ ถ้าเขาไม่ให้ความร่วมมือ เราก็หมดสิทธิ์ เพราะเราไม่มีรายได้ เราประสาน
เสนอความต้องการไปยังอด. เขาจัดการให้ เราจะเอาเงินที่ไหน เงินเป็นหมื่น ภาครัฐทั้งหมดต้องเห็น
ความสำคัญ รัฐบาลไม่มีนโยบาย หน่วยงานที่อยู่ใกล้เคียงต้องสนับสนุนเท่าที่ทำได้ จะแยเลย ถ้าฝ่ายรัฐ
ไม่ให้ความสำคัญไปไม่รอด เพราะผู้สูงอายุมีติดบ้าน ติดเตียง สังคม ผมเคยบรรยาย เช่น ติดนมแม่ ติด
โรงเรียน ติดสังคม ติดสังคม ได้อะไร 1. ไม่เจ็บป่วย สุขภาพจิตดี มีความรู้ดี เพื่อนฝูงไปมาหาสู่ดี ทำให้
ร่างกายแข็งแรง แล้วโยงไปยังภาครัฐ คนสูงวัยมากขึ้น รัฐต้องเอาเงินมาสนับสนุนมาก ปากฎว่าคน
แข็งแรงรัฐบาลก็ไม่ต้องเสียเงินเสียทอง ปัจจัยภายในองค์กร ที่ทำให้การขับเคลื่อนชมรมประสบ
ความสำเร็จ คือ การมีส่วนร่วมของสมาชิก การเสียสละของกรรมการ ผู้สูงอายุเวลามาอยู่มีอายุเพิ่มขึ้น
ล้มหายไป คนใหม่มาสมัครน้อย ในจังหวัด ชลบุรีขึ้นกับสมาคมสภา 18 ชมรม คิดดูชมรมละเท่าไร เช่น
300 หาก 18 ชมรม จำนวนมาก แต่คนมาจริง ๆ ไม่มาก เช่น อาจมี 300 คน ไปทุกชมรม เช่น ชมรมนี้
เอง มาจริง 220 คน เคยสูงสุด สัปดาห์ที่แล้วมาเพียง 98 ปี ไม่มีคือ ตาย ร่างกายมาไม่ได้ เขาเลยไม่
มาร่วม สมมติว่าตัดเรื่องค่ารถไป ผู้สูงอายุต้องเสียเงินมา วันละ 100 บาท ลูกไม่พอส่ง เดือนหนึ่งได้เบี้ย
600, 700, 800 บาท ไม่พอ และความเสียสละของประธาน รองประธาน และกรรมการ คณะกรรมการ
เหนื่อยมาก รองฯ มี 2 คน สถานที่ต้องพร้อม จึงเป็นประธาน รองประธานได้ มีแนวคิดในการทำงาน โอบ
อ้อมอารี และเด็ดขาดด้วย เพราะคนสูงอายุใจน้อย เช่น แคบกว่า รอง ฉันทะปัดเมื่อหมด ...ป่าจำ
คนเราอายุมากก็แก่ เท่านั้นแหละ โกรธ ...ฉันไม่มาก็ได้ รองฯ บอกฉันแก่ ต้องพูดว่า ที่รัก ...คนสวย ...ทำ
ให้ผมเป็นคนปากหวาน ...แต่จริง ๆ มันเป็นอย่างนั้น โตะ แก้อ๊ ครื่องเสียงประธาน รองประธานก็ต้อง
ยกเอง กิจกรรมที่จัดต้องสอดคล้องกับความต้องการ ร่างกาย ของสมาชิก ที่หนองหญ้าน้อย เขาโตมากับ
การทำอาชีพ โดยเอาแม่บ้านมาทำยาหอม ยาหม่อง เขาเริ่มตรงนั้น โตขึ้น คือ กิจกรรมโต แต่คนทำมีเท่า
เดิม คือ 10 คน กำลังซื้อมาจากสมาชิก ต่อไปหาก 10 คนทำไม่ไหว จะทำอะไร ต้องไปถามเขาเอา บาง

ชมรมมีประธานรวย เช่น หนองหญ้าไฉ่ เขาก็เอาเงินส่วนตัวเขาออก เช่น ออกค่าชุด เงินใส่ซอง รับส่ง ตอนงาน 250 ปีพระเจ้าตากสินกู้ชาติ แต่ทั่วไป จะเป็นเช่นนั้นไม่ได้ ส่วนใหญ่จะเป็นแบบเรา บางชมรม ไม่มีค่าอาหารให้ ต้องเอาข้าวไปเอง หรือ บางชมรมทำวันพระ ไปอาศัยข้าววัดกิน ตรงเรานี้ถือว่าดีแล้วที่ อื่นยิ่งกว่าเรา หรือรวมเงินกันเอง ใส่กระป๋องไปกินกัน ผมไปดูงานที่อื่น อบต.พาไป ที่เด่น ๆ คือ การ โทรศัพท์แจ้ง 191 มารับคนป่วยที่บ้าน ของสระบุรี นั่นเขาได้รางวัลระดับโลก เขาประสานกับทีโอที ไป ติดตั้งตามบ้านของผู้สูงอายุ ต้องลงทุนโทรศัพท์ มอนิเตอร์เป็นแสน แต่ต้องภาครัฐทำ สิทธิที่ดีจะทำก็ทำ ไม่ได้ ที่นี้ก็ทำแต่ไม่ถึงขั้นนั้น ให้โทรเบอร์ของอบต.แล้วไปรับมารพ. โทร 1169 ส่วนที่อื่น ๆ กิจกรรมก็ คล้ายๆ เรา กิจกรรมขึ้นอยู่กับหน่วยแม่ เช่น ขึ้นกับอบต. เน้นการแสดง ส่วนหากขึ้นรพ. เด่นเรื่องสุขภาพ เช่น การวัดความดัน เบาหวาน การเอาให้อบต.ขึ้นอยู่ด้วยความพร้อมของอบต.และรพ. อบต.นี้ฉลาด ดึง มาอยู่

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6

ชมรมเกิดปี 54 ประธานคุณบุญธรรม สนามชัย อายุ 78 ปี แก่เป็นประธานต่อเนื่อง เป็น ผู้รับเหมา ปัจจุบันลูกเป็นกำนัน เสียสละ เขาดูแลสมาชิกมี ประมาณ 360 คน มาจริงประมาณ 100 คน สังคมนี้เป็นสังคมเมือง คนที่มาติดสังคม ทุกคนลงทะเลเบียน เพราะเรามีกองทุนสวัสดิการ นอกจากการ สวดมนต์ ออกกำลัง เราออกกระเปียบชมรม ว่ามีกิจกรรมอะไรบ้าง เช่น นันทนาการ เล่นเกมส์ แจ้ง ข่าวสาร จัดวันเกิดให้สมาชิก ภาระงานภายในชมรม ระหว่างกรรมการประชุมทุกเดือน กรรมการมี 18 คน เพื่อคิดจะทำอะไร จะพัฒนาอะไร สมาชิกต้องการอะไร ในการประชุมจะมีสมาชิกร่วมประชุมด้วย เพื่อรับทราบข้อมูล แจ้งข่าวสาร คนที่ไม่เคยถือไม้ค้ำก็กล้าแสดง เรามองเห็นความสามารถของผู้สูงอายุเรา และกระทรวง พม. ส่งหลักสูตรมาให้ 2 รุ่น คือ โรงเรียนผู้สูงอายุ ปีแรกๆ ต่อมาอบต. ทำเองทำอยู่ 2 รุ่น หลักสูตรของเรา อาชีพแค่ 10 เปอร์เซ็นต้นอกนั้นเป็นเรื่องสุขภาพ และเรื่องความรู้เรื่องสิทธิ เราหาเงิน โดยการเขียนโครงการ เราไม่เอาเรื่องมาพูด เราเขียนโครงการสปสข. เอามาทำวิทยากร ค่าอาหาร เราทำ ผ่านกองทุนหลักประกันสุขภาพ นายกเป็นประธาน สปสข. มีอนามัยเป็นกรรมการ อสม. คนในหมู่บ้าน แล้วไปนำเสนอที่ห้องประชุมที่อบต. เห็นด้วยก็ยกมือให้ คนที่จะเขียนโครงการเข้าไป กลุ่มที่รวมตัวจัดตั้ง 25 คน เช่น กลุ่มออกกำลังกาย แต่ต้องรวมตัวอย่างน้อย 1 ปี ถึงจะเขียนโครงการได้ ของหมู่บ้าน กำนัน ผู้ใหญ่ เขาจะเขียนส่งไป ชมรมที่รวมตัวอย่างน้อย 1 ปี และจดทะเบียน เราจดกับสมาคมสภา จดกับ อบต. เราพยายามจดหลายๆ ที่ เราไม่ค่อยอยากถือเงิน เราจดในลักษณะองค์กรไม่ผูกมัด เราทำแบบ ชาวบ้าน เราอยู่แบบพวกชาวบ้าน ผมไปอบรมการเขียนโครงการมาที่จังหวัด เวลาเขียนไป จะถูกติดตาม เลยไม่อยากเขียน ทราบมาว่า อบต.นี้มีศูนย์...ตั้งอยู่ อบต. หาที่ลงศูนย์ มีกรรมการ 1 อำเภอ 1 ศูนย์ เพราะเข้มแข็ง ก็มาหมู่บ้านที่เข้มแข็ง เราได้งบ แต่เราไม่ได้ถือเงิน เขาจะมาทำให้ ต่อเติม ทำห้องน้ำ มี ครุภัณฑ์ ศูนย์ทำหน้าที่ มีคณะกรรมการทุกหมู่บ้าน ละ 2 คน ชมรมละ 2 คน รวม 8 คน ศูนย์จะดูแล ทุกหมู่บ้าน เมื่อมีงบประมาณ กรรมการจะร่วมคิดจะทำอะไร แจกจ่ายไปตามหมู่ นำร่องตำบลที่เข้มแข็ง

ขึ้นกับนโยบายรัฐบาล กรมผู้สูงอายุให้ทุกตำบล ศูนย์เบิกจ่ายที่กองสวัสดิการของอบต. ต่างจากกิจกรรมของชมรม เพราะเป็นภาพรวม คณะกรรมการชมรมของเรามีแค่ 4 คนไปร่วมกับศูนย์ มันเกิดขึ้นมา เพราะรัฐบาลมองว่าจำนวนผู้สูงอายุมากขึ้น ปี 46 มีผู้สูงอายุเต็มรูปแบบ ศูนย์เป็นการควบคุมงบประมาณชมรมเป็นส่วนแยก งบประมาณจะเกี่ยวข้องกับอาชีพ แต่สปสข. เป็นเรื่องสุขภาพ โครงการอะไรที่ของงบประมาณจากศูนย์เป็นเรื่องอาชีพ คนขอคือ ผู้นำศูนย์โดยเลขานุการเขียนเสนอขอ เนื่องจากพี่...เขียนให้ มีงบประมาณได้ปี 58 ต่อเติมอาคาร ตอนนี้อย่างไม่มี จึงชะลอ และมีเจ้าหน้าที่มาดูแล แต่ตอนนี้ยังไม่มีอะไร (ซื้อครุภัณฑ์ได้) แต่เขาดูแล เช่น ปรับปรุงพื้นที่ จากกรมกิจการผู้สูงอายุ เดือนที่แล้ว ทำที่ล้างจานและดูแลผู้สูงอายุที่ยากไร้ ดูแลห้องน้ำผู้สูงอายุที่ไม่มีราวจับ ปรับปรุง งบประมาณผ่านอบต.แต่ใช้ชื่อของศูนย์ ต้องมีที่รองรับ เช่น ศูนย์สามวัย เป็นต้น ส่วนอบต. ก็ทำเองไปด้วย งบประมาณ อบต.เองมาพัฒนา สปสข. เขต 6 และตั้งกลุ่มจิตอาสาฯประชาสมาศัย กรรมการทุกคนต้องเป็นสมาชิก เป็นจิตอาสา ดูแลผู้สูงอายุ กิจกรรมไม่ซ้ำซ้อน อบต. สนับสนุนเจ้าหน้าที่ และโครงการเศรษฐกิจพอเพียง และโครงการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน อะไรเป็นช่องว่างก็เสริม เช่น อพส. น่าจะครบทุกมิติ ถ้าเป็นเรื่องอาชีพ ผ่านศูนย์ ส่วนอบต.สนับสนุนเจ้าหน้าที่ เป็นพี่เลี้ยง หรือ เพิ่มศักยภาพผู้สูงอายุ เช่น การพาไปดูงาน เช่นที่ ลพบุรี เช่น โครงการศูนย์ดูแลผู้สูงอายุที่ใช้โทรศัพท์แจ้งเหตุ อบต. เขาพระงาม แต่ต้องใช้งบประมาณมาก รูปแบบที่เป็นอยู่ ดีแต่ยังไม่ครบ เช่น การออกกำลังกาย เครื่องมือ เราต้องเสนอไปที่ อบต. แต่งบประมาณจำกัด เขาต้องดูแลสาธารณูปโภคก่อน การศึกษาก่อน เราอยากได้ศูนย์ดูแลผู้สูงอายุกลางวัน ให้ลูกมาส่ง ผู้สูงอายุอยากผ่อนคลายมาที่ศูนย์ มาร้องเพลง ออกกำลังกาย อาจมีเจ้าหน้าที่ดูแล มีอุปกรณ์ เพราะ ปี 64 ผู้สูงอายุจะมาก นอกจากนั้น เราต้องไปร่วมเครือข่ายสมาคมสภาฯ มีงบประมาณให้ แต่ยุ่งยาก และมีภูมิปัญญาของจังหวัด เราไปขึ้นทะเบียนแต่ เวลาเชิญไป ค่าใช้จ่ายมาก พวกเครือข่ายสมาคม จะให้คนยากไร้มากกว่า พวกเราช่วยตัวเองได้เขาจะไม่ให้ เพราะท้องถิ่นดูแลแล้ว ตรงนั้นจะยากไร้ คลังปัญญาจังหวัด ผู้สูงอายุเราไปขึ้นทะเบียน และเชิญเราไปเผยแพร่ความรู้ ค่าเบี้ยเลี้ยงวันละ 100 บาท ให้เราไปสอนกลองยาว รำ เช่น เราไปด้วยจิตอาสา แต่เราเดินทางลำบากเพราะมีอุปกรณ์ ส่วนเอกชนมาสนับสนุน เช่น ตลาดน้ำ 4 ภาค เขาพาเราไปเที่ยวตลาดน้ำ 4 ภาค เป็นต้น เขามาช่วยเราโดยตรงเลย ความต่อเนื่องเรื่องอาชีพ จากศูนย์ ขาดงบประมาณ และเรื่องการทำตลาดให้ ไม่มีหน้าร้านขายน้ำพริก เราต้องหาเองที่นี่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว อบต. ไม่ได้ช่วย เราต้องหาเอง เอาของจากหมู่บ้านต่างๆ ไปขาย เรามีอาชีพเกษตรด้วย ขายดิน ฝั่มไปอบรม จบมา ได้งบประมาณจากพัฒนาชุมชนมา 20,000 บาท มาซื้อวัสดุในการทำดิน

ภาพรวมชมรมผู้สูงอายุ เราได้เปรียบเพราะครอบครัวเราเป็นทหารมาก เขาเฝ้าบ้านพอเสาร์อาทิตย์มารวมตัวกัน ดีใจ ที่อื่น ๆ ไม่เข้มแข็งเท่าไร เราไม่ได้เก็บค่าสมาชิก เรามีกองทุนสวัสดิการ ปีละ 200 บาท ใครเสียชีวิต เราไปมอบ คิดตามระยะเวลาการเป็นสมาชิก ไปเยี่ยมครั้งละ 500 บาท แต่เฉพาะคนที่สมัคร แต่เราต้องประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงมากขึ้น จะรับช่วง มค. ถึงเมษา เท่านั้น หากมาสมัครจะดี นอกจากนั้น รัฐบาลมีกองทุนออมวันละบาทที่อบต. สมทบ 3 ฝ่ายคือ ประชาชน อบต.และรัฐบาล เอามาใช้ในการดูแลยามเจ็บป่วย อบต. เป็นตัวช่วย แต่ชุมชนดูแลกันเอง เฉพาะแต่ละตำบลๆ ละ 1 กอง

คนเป็นสมาชิกตั้งแต่อยู่ในห้องที่เลย ระเบียบต่างกันไปในแต่ที่ เราสมัครก็ได้ ไม่สมัครก็ได้ หากแม่เป็นสมาชิก ลูกคลอดได้ 500 บาท ต้องเป็นคนในตำบล ทุกคนสามารถสมัครได้แต่ต้องเป็นคนในชุมชนเท่านั้น จะตั้งได้ต้องจัดเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ด้วย

นอกจากนั้น มีกองทุนออมทรัพย์ที่ พมจ.จังหวัดดูแล ฝากและให้กู้เงิน แต่มีคนกั๊น้อย เราดูแลกันเอง แต่พมจ.ควบคุมเรื่องความโปร่งใส มีเงินปันผลให้ สามารถถอนออกได้แต่ไม่เกิน 60 เปอร์เซ็นต์ หากเกินต้องออก ที่อื่นไม่มี ที่อื่นต้องฝากตลอดห้ามถอน (กลุ่มสัจจะออมทรัพย์)

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 7

ปกติทำกิจกรรมทุกพฤหัสบดี ศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ สวัสดิการต่าง ๆ เราช่วยเหลือตนเอง แต่ถ้าหากมีการประชุม หรือว่ามีการจัดกิจกรรมแต่ละอย่าง สมมติว่า เช่น การเรียนรู้เรื่องอาชีพ หรือเรียนรู้กิจกรรมที่เป็นประโยชน์กิจกรรมนอกเหนือจากประจำ

ด้านสภาพแวดล้อม เราจะขอจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สภาพแวดล้อม ถ้าพูดรวมๆ ปัญหาเรื่องการเดินทาง ต้องอาศัยลูกหลาน ตอนแข็งแรงไม่มีร่วมเพราะมีภาระกิจ พออยู่ในสภาพช่วยเหลือตนเองไม่ได้ จะมาทำกิจกรรม ดังนั้น ถ้ามีรถรับส่งจะดี หน่วยงานควรมาช่วย แต่ยังไม่ทั่วถึง ปกติ เราช่วยกันเองก่อน ดังนั้นพวกแข็งแรงมาออกกำลังเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ ลดการเจ็บป่วย ลดภาระของทางราชการด้วย

กลไกการบริหารจัดการ อันนี้หน่วยงานภาครัฐสำคัญมาก รพ. สาขา รพสต. ต้องแนะนำผู้สูงอายุให้มาออกกำลังกาย ให้มาดูแลสุขภาพตนเอง กำนัน ผู้ใหญ่บ้านต้องช่วย รวมทั้งการจัดสวัสดิการทำให้บ้านสะอาด น่าอยู่ ให้รู้คุณธรรม จริยธรรม ชมรมเราสนับสนุนสนับสนุนอยู่ ภาครัฐต้องให้ความสำคัญด้วย ไม่ใช่ให้เราทำอยู่คนเดียว

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8

ก่อนหน้าค้าขาย ปัจจุบันก็ค้าขาย แต่งงานมีลูก 3 คน ทำงานกันหมดแล้ว เดินทางมาทำกิจกรรมแพนมาส่ง ลูกอยากให้มีมีความสุข สามีค้าขาย ทำ CARCARE เป็นประธานชมรม เป็นมา 4 ปีต่อเนื่อง คราวละ 2 ปี ความรับผิดชอบของประธาน เช่น ดูแลอุปกรณ์ของส่วนรวม เช่น กลองยาว เครื่องเสียง กิจกรรมของงบประมาณจากสปสช. โดยเขียนโครงการไปขอ ผ่านอบต. ได้งบประมาณค่าอาหารเครื่องดื่มงบประมาณจะจัดสรรให้ปีละ 2 ครั้ง เลขาของกลุ่มจะช่วยเขียนโครงการให้ อบต.เป็นพี่เลี้ยงแก้ไขให้งบประมาณจะมาจากสปสช.เป็นหลัก รายได้จากกลองยาวคนเล่นจะได้ เล่นสนุกๆ รายจ่ายในการเดินทางมาชมรมสมาชิกจะออกเอง ชมรมจะเข้มแข็ง 1. สมาชิกเข้าร่วม 2. ไม่ทะเลาะกัน สามัคคีกัน ปัญหาคือ ลำบากการเดินทาง ไม่มีรถรับส่ง คนที่มาใจรักมาพบปะเพื่อนฝูง ร้องเล่นเต้นแล้วสบายใจ การเป็นประธานเพราะเรารู้จักคนมาก มีความพร้อม เช่น มีพ่อบ้านดูแล มีกลองยาว เครื่องเสียง ขนมาเอง

กลุ่มที่ 3 ปลัดหรือเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1

อบต. ภารกิจ ให้ผู้สูงอายุติดสังคม ทำกิจกรรมให้มีสุขภาพกายใจดี เดิมที่มีชมรมเดียว ต่อมามีคนเข้ามา มากก็ขยาย ความเข้มแข็งคือคนมีส่วนร่วมมาก ชมรมทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ศึกษาดูงาน ส่งตัวแทนไป จัดกิจกรรมพบปะ แลกเปลี่ยนกัน ชมรมแต่ละแห่งสมาชิกจะต่างไป เช่น มีทหารเป็นสมาชิกมาก หมู่ 7 เป็นชาวบ้าน อบต.ให้ความสำคัญสนับสนุนส่งเสริมให้ดำเนินโครงการ สร้างองค์ความรู้ งบประมาณ ติดตามผลดำเนินการ ให้มีส่วนร่วมในการบริหาร ส่งตัวแทน ประมาณ 1 เดือน/ครั้ง เป็นการประชุมไม่เป็นทางการ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ประชุมปีละ 2 ครั้ง ชมรมทั้ง 4 มาประชุม ทำกิจกรรม จิตอาสา ร่วมกัน ช่วยเหลือหน่วยงานต่าง ๆ ปีละ 2 ครั้ง เพิ่มองค์ความรู้ ศักยภาพ ส่วนใหญ่สาธารณสุข ออกกำลังกาย ศึกษาดูงานที่สำเร็จแล้วเอามาทำหนดทิศทางอย่างไร ล่าสุดเทศบาลนครนนทบุรี เช่น โรงเรียนผู้สูงอายุ เขาจัดเป็นศูนย์บริการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เป็นห้องเรียน การเรียนตามอัธยาศัย เรียนห้องไหนก็ได้ (เรียนอาทิตย์ละครั้ง) นครนนท์ มาจัดลำดับ 7 ห้องที่ต้องการ วางแผนไว้จะมีประชุมเดือนพฤษภาคมว่าอาคารที่มี 7 ห้องอยากทำเปิดห้องอะไรบ้าง แล้วมาปรับ (เปิดไปรุ่น ละ 30 คน)

ผู้นำของแต่ละชมรมมีจิตอาสา สร้างสรรค์ ให้ออกมาทำกิจกรรม ชมรมนี้เน้นสุขภาพกายใจ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เชิญหมอมมาให้ความรู้ สำหรับที่นี่ เข้มแข็งโดยชุมชนเอง ทีมงานเลขาชมรมไปร่วม สถานฝึกอาชีพ มาตั้งศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง แหล่งงบประมาณที่ขอได้ เช่น พมจ.จังหวัด กองทุนผู้สูงอายุ คณะกรรมการระดับจังหวัด เราเป็นพี่เลี้ยง สมาคมสภาฯ เขามีเครือข่าย เช่น กอ.รมน. มาฝึกอาชีพให้ กศน.เกษตรอำเภอ ฝึกอาชีพ ศูนย์เกษตร กีฬาผู้สูงอายุ ตั้งมาตั้งแต่ปี 52 คนมาดูงาน อบต.ได้เงินมา 1 ล้านบาท เราไปตั้ง มีกรรมการจาก 4 ชมรม ศูนย์มีหน้าที่รวมปัญหา เฝ้าระวัง เป็นศูนย์รวมข้อมูล เป็นกรรมการผู้สูงอายุ อบต.รับผิดชอบเป็นที่ปรึกษา ทำ MOU กับพมจ. เน้นการส่งเสริมให้ร่วมกิจกรรม เวลาเขามีงบประมาณเขาจะถามเรา หน่วยงานที่รับเงินจากอบต. ต้องมีกฎหมายรองรับ จัดตั้งหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานไม่แสวงหากำไร เช่น ขึ้นทะเบียนกับสมาคมฯ ปัญหาอุปสรรค การเพิ่มศักยภาพผู้สูงอายุ กลุ่มไม่ติดสังคม จะทำอย่างไร (ประมาณ 10,000 กว่าคน) เราใช้ผู้สูงอายุเพื่อนช่วยเพื่อนไปดูแล หรือไปชวนมาทำกิจกรรม

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2

ประธาน เลขาฯ การ ไม่มีวาระ ไม่ได้กำหนด เอาไว้ประสานงาน เมื่อไรไม่ยากเป็นก็มาบอก ชมรมปัจจุบันไม่มีรายได้ การไปร่วมกิจกรรมของชมรม โรงพยาบาลจะไปปรับสมาชิกมาร่วมกิจกรรมเงินมา จากการสนับสนุนจากอบต. ตอนนี้รพ. เก็บเดือนละ 10 บาท จากอสม. (52 คน) เก็บได้มา 3-4 เดือน เอามาทำห้องเก็บอุปกรณ์ผู้พิการ หรือเอาไว้ซื้ออุปกรณ์ที่ขาด เป็นของส่วนกลางให้คนมาขอยืม ล่าสุด นำเงินไปซื้อกล่องยามาทำกล่องยาให้ผู้สูงอายุ ให้นำมารับยาทุกครั้ง โดยไม่ใช้ถุงพลาสติก

การเขียนโครงการทำมาตลอด โดย ผอ.รพ. ช่วยดูทำให้ และถามว่าเอาอันนี้มัย คุณว่าอยากทำอะไร ตรงกับนโยบายจังหวัดมัย แล้วเสนอไปอบต. เป็นคนเขียน พิมพ์ให้ ต่อไปหากตั้งชมรมแล้ว จะเริ่มเขียนโครงการใหม่ อยากได้อะไรทำอะไร แต่ต้องเป็นไปตามยุทธศาสตร์จังหวัด เช่น งบประมาณของ สปสช. งบประมาณที่จะได้ต้องอยู่ในเรื่องของ การส่งเสริม ป้องกัน พิษฟู รักษาพยาบาลไม่ได้ ผอ.รพ. จะถาม เราจะบอกหมอไป

ปัญหาสุขภาพของผู้สูงอายุในพื้นที่ เป็น เช่น เบาหวาน ความดัน ฯลฯ แต่ต้องบอกก่อนว่า บาง คนไม่ได้มารับบริการที่นี้ก็มี คนที่มาเป็นไปมาก เป็นขั้นต้น แต่ทุกคนที่นี้ ถึงปี ส่งเจาะเลือดทุกคน หรือทำ ใบส่งไปตรวจที่ รพ. ในขณะที่รพ.ชุมชนไม่มี ต่างจากชุมชนเมือง ส่วนใหญ่เป็นครูเกษียณ ของเราก็มีครู ทหาร ตำรวจแต่ก็ไม่มา เขาก็อยู่ของเขา ไปนั่งฟังไป แต่ไม่มาทำงาน คุณป้าพอกลับไปมีสังคม จะฟัง จากป้าที่มาร่วมแต่มีอะไรฟรีเขาไม่ได้ เขาไม่ยอม (หัวเราะ) มีความเป็นตัวตนสูง คือข้อแตกต่าง ระหว่างคนชาวบ้าน ได้ไม่ได้ไม่ว่า กลุ่มนี้จะเสียสละมาทำงาน แต่อีกกลุ่มจะไม่ยอมเสียสละ

ชมรมจะยั่งยืน สมาชิกต้องเสียสละด้วย ส่วนคนที่มีความเป็นตัวตน บางครั้งมีจุดดี เช่น ว่าอะไร ว่าตามกัน ไม่ขัด เพราะส่วนใหญ่คนมักทะเลาะกัน แต่ที่นี้ ไม่ว่ากัน จะทำอะไรก็ทำไป ป้าๆ ที่มาร่วมชมรม เสมือนเป็นตัวแทนมาประชุมแล้วไปกระจายข่าว กรณีประธาน เลขา มีการถ่ายทอดว่าใครจะมาทำ หน้าที่แทน หมอตอบว่า มีการเล็งๆ ไว้ เช่น เจริญญิก ตอนนี้ล่า เปื่อหน่วย ผมยังไม่ได้คุย อาจจะต้องคุย ก่อน การถ่ายทอดความรู้ให้คนที่จะมาทำต่อ ก็มี คิดอยู่ ถ้าไม่ไหวก็หาคนแทนได้ บางคนเป็นอสม.มา ก่อน การพูดอยากให้ใครออก พูดยาก ต้องคิดมาก เพียงแต่เขาแก่ คงไม่ใช่ อะไรปล่อยได้ก็ปล่อย หรือ บางทีอสม. แก่มาก แต่ก็ช่วยเพราะสงสาร (ได้เงิน 600) ก็ช่วยกันไป

การเดินทางสำคัญ ที่นี้ต้องเอารถไปปรับ เพราะการเดินทางไม่สะดวก ส่งผลให้มาร่วมตัว ส่งผล ต่อความยั่งยืน ไม่มีใครอยู่บ้านก็ไม่มา ผู้สูงอายุที่มาร่วมจริงประมาณ ร้อยละ 30-40 ที่มาร่วม แต่ถ้ามี ของมาแจกอาจมาร้อยละ 100 ทันที (หัวเราะ) ซึ่งถือว่ามากแล้ว ล่าสุดให้ไปช่วยล้างห้องน้ำวัด ก่อน สงกรานต์ แม่ๆ 30 คนไป สังคมเราสังคมอาวุโส หากทะเลาะกับเขาแยเลย ที่มาคือระดับทั่วๆ เวลา กลับไปมีคนมาถามหรือไปแจ้งข่าว เป็นหลักของหมู่บ้าน เป็นตัวแทนของหมู่ของเขา เป็นตัวแทนแล้วไป บอกต่อ ครอบครัวมีส่วนสนับสนุนให้เรามาทำงานชมรมหรือไม่ มากน้อยแค่ไหน ไม่ได้อยู่กับลูก จะอยู่กับ หลาน เลี้ยงหลาน ลูกอยู่ไกล เขาไม่ว่าอะไร แม่จะทำอะไรก็ทำ ทำอะไรมีความสุขก็ทำไป ทำอะไรไม่มี อะไรไม่ดีมากกว่า ถ้าทำไม่ดีลูกจะห้าม มารวมไม่เหงา บางทีบุคลากรของรัฐไม่พอ พื้นที่เรากกระจาย การ

ดูแลไม่ทั่วถึง และมีน้ำท่วม การรวมตัวเองก็ยากหน่อย ผู้สูงอายุต้องดูแลบ้านทำกับข้าวด้วย กิจกรรมอยู่ที่ วาระโอกาสด้วย ปกติกิจกรรมจะแจ้งประจำทุกเดือน เช่น ระบาย ฉีดยา เป็นต้น

แต่ก่อนทำงานเชิงรุกออกไปบริการ ตอนหลังทำไม่ไหว ต้องขออุปกรณ์ทุกอย่าง ลำบาก ไม่มี สะพาน น้ำท่วม สภาพพื้นที่จึงเป็นอุปสรรค ลำบากแต่เราสู้ เต็มใจ ภูมิใจ ได้ดูแลกัน วันนี้แม่ต้องไป ประชุม ลูกต้องส่งกลับ ลูกบอก ทำไมแม่ไม่ดูวัน ลูกเลยต้องส่งกลับมาประชุม จะโทรบอกว่ามีประชุม

แนวโน้มเราจะเพิ่มยอดสมาชิกได้หรือไม่ เราต้องดูผลตอบแทนที่สมาชิกจะได้รับคืออะไร การให้ ใครมาเพิ่ม เราต้องไปบอกทำอะไร เพื่ออะไร ชวนก็เข้าละครับ พุดง่าย สังคมเรายังพุดง่าย แต่จะมาร่วม จริง ๆ หรือไม่อีกเรื่อง คงเข้าเพราะกลัวไม่ได้ของแจก เราเข้ากันได้ ทำให้ชมรมยั่งยืน ผู้สูงอายุไม่ค่อย เอาเงินเปี้ยมาใช้ จะใช้เมื่อต้องการเอามาทำบุญ เพราะยังทำงานได้เอง หรือลูกหลานให้ ไม่รวมเล่นหอย (หัวเราะ) สังคมนี้เป็นกึ่งเมืองกึ่งชนบท กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อนามัย โรงเรียน เข้ากันได้หมด ปัญหา อุปสรรคของชมรมผู้สูงอายุ คือ ไม่มีนะ เราสามัคคี เราเปิดอก อันนี้ดีมี๊ เป็นพี่เลี้ยง ชัดช่องเรื่องการ เขียนโครงการ จะช่วย กระบวนการไม่มี แต่มีเรื่องงบประมาณ ต้องไปจดทะเบียนและได้ของงบประมาณ ได้ เราคิดจะทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น สมาชิกป่วยจะไปเยี่ยมสมาชิก ถ้าทำแล้ว จะมีคนเข้ามาเป็นสมาชิก อีก เราไปไม่มีของไปเยี่ยม ขณะนี้ได้แต่ไปทำการคัดกรอง วัดความดัน เมื่อกลับมาบ้าน ชมรมไปเยี่ยม ทางอพท. ทั้งสองท่าน ดิดขัดเรื่องงบประมาณ เราเคยสนับสนุน แต่ตอนนี้หยุดไป ส่วนกำนันสนับสนุน การทำงาน โดยมาร่วมงาน (พ่อเป็นรองประธานชมรมฯ) ในอนาคต ชมรมต้องมีสถานที่ตั้ง ที่ทำการ ชมรม ป้าย ให้เป็นเรื่องเป็นราว อนาคตอาจมีที่ทำการสำหรับชมรมก็ได้ อุปสรรคคือ การคมนาคม ไม่มี รถ ต้องอ้อมแม่น้ำ เพิ่งมีสะพานปี 51 อติตข้ามกระเซ้ากัน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3

มีผู้สูงอายุประมาณ 800 คน มีการรวมกลุ่มเป็นชมรมผู้สูงอายุประมาณ 300 คน แต่เข้าร่วม กิจกรรมจริง ๆ ประมาณ 200 คน มี สจ. เป็นประธานชมรม การรวมกลุ่มไม่เข้มแข็งนัก ไม่ได้มีการ ประชุมกันทุกเดือน เดิมมีการประชุมกันทุกเดือนเพราะมีการแจกเปี้ยยังชีพ พอมีการโอนเข้าบัญชีก็ไม่ได้ ประชุม แต่มีการกำหนดว่าจะมีการประชุมทุก ๆ 3 เดือน โดยอบต.จะช่วยอำนวยความสะดวกให้ กิจกรรมที่ทำปัจจุบัน เช่น ราวงโยนยุค หรือไปร่วมงานกับหน่วยงานเอกชนที่มาเชิญ เช่น ตลาดน้ำ มา เชิญไปร่วมงาน/ทำกิจกรรม เป็นต้น หากประชุมก็จะหารือกันเกี่ยวกับกิจกรรมที่จะทำกัน และการเขียน โครงการเพื่อเสนอของบประมาณจากหน่วยงานต่าง ๆ ปัจจุบันชมรมยังไม่ได้มีการไปจดทะเบียนกับ สมาคมสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย ในความเห็น ชมรมจะเข้มแข็ง ประธานและกรรมการต้องเสียสละ สมาชิกต้องเข้ามีส่วนร่วม มีการจัดประชุมกันเพื่อหารือกัน ต้องมีการเขียนโครงการไปขอเงินสนับสนุน และเห็นว่ากิจกรรมที่ควรมี เช่น เรื่องอาชีพ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4

ผู้สูงอายุบางรายที่ประสงค์เข้าร่วมกิจกรรม มาร่วมไม่ได้ เพราะไม่มีรถรับส่ง เนื่องจากอยู่ลำพัง งบประมาณ กว่าจะได้ต้องใช้เวลา ทำให้การดำเนินงานไม่มีงบประมาณ การดำเนินการล่าช้า ไม่ต่อเนื่อง สถานะภูมิอากาศจังหวัด ฝนตกตลอด การทำกิจกรรม ฝนตกหนักไม่สามารถมาร่วมกิจกรรมได้

แนวทาง ผู้สูงอายุบางรายมาร่วมกิจกรรมไม่ได้ เทศบาลอนุเคราะห์รถ และขอการสนับสนุน กิจกรรมโดยของงบประมาณจากพมจ. หรือจากสปสช. ส่วนกิจกรรมที่ให้สอดคล้องกับผู้สูงอายุ ก็ทำกิจกรรมเยี่ยมบ้านเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายครอบคลุม และติดตามการพยากรณ์อากาศ จะได้จัดกิจกรรมการ ได้สะดวก

ต้องขอรับการสนับสนุนงบประมาณ เพื่อรองรับกิจกรรมให้ครอบคลุม และขอเครื่องเสียง ไมค์ พัดลม ปัญหาเรื่องงบประมาณไม่ต่อเนื่อง ล่าช้า เราก็ดำเนินการขอจากหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ให้มากที่สุด เราพยายามปรับแผน กิจกรรมให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย ตรงที่เราไม่มีแผน ขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ให้มีส่วนร่วมมากขึ้น กิจกรรมต่าง ๆ ก็จะมีการประชาสัมพันธ์ให้สมาชิกมีส่วนร่วมมากขึ้น เทศบาลจะพยายามสนับสนุนและส่งเสริมการทำกิจกรรมที่หลากหลายมากขึ้น ในส่วนอปท. จะพยายามกระตุ้นกรรมการ และสมาชิกมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมให้มากขึ้น และพยายามหา งบประมาณ แม้แต่งบประมาณของอปท. เอง จะพยายามตั้งงบประมาณไว้สนับสนุนด้วย